

настроение, то е единъ вѣтропоказателъ, опрѣдѣля отъ гдѣ идватъ вѣтроветѣ, ту отъ тукъ, ту отъ тамъ.

Сега, второто положение. Казва нѣкой: ама азъ имамъ чувство! Чувството, това е единъ кладенецъ. Значи, прѣвърналь си своята енергия отъ едно движение въ друго, отъ лѣво на дѣсно, прѣвърналь си я на единъ изворъ, който извира отдолу-нагорѣ. Хубаво, но съ това още нищо не можешъ да вложишъ въ живота на човѣка.

Третото положение. „Ама азъ съмъ човѣкъ, който мисля. Разбирашъ ли, мисль имамъ!“ Мисълта, това е една рѣка, която тече. Що отъ това?

Четвъртото положение. „Ама азъ съмъ разуменъ човѣкъ!“ Казвамъ: разумността, това е една градина, насадена съ различни дървета, и за да видя, дали си разуменъ човѣкъ, азъ ще прѣгледамъ дърветата, които си посадилъ, иматъ ли гжсеници или нѣматъ. Ако иматъ гжсеници, ти не си единъ отъ най-разумнитѣ хора. Ако влѣза и намѣря всичкитѣ ти дървета чисти, нѣматъ гжсеници, ще кажа: ти си единъ разуменъ човѣкъ.

Петото положение. Нѣкой казва: „У мене има принципи, азъ съмъ човѣкъ на принципитѣ“. Казвамъ: принципътъ, това е школа на живота. Слѣдователно, като съедините вашия вѣтропоказателъ, като съедините вашия изворъ, като съедините вашата рѣка, като съедините вашата градина, като съедините и вашата школа, като съедините всички тѣзи методи въ едно, ще се домогнете до ония Божествени начала на нѣщата, до едно по-правилно разбиране.

Казва евангелистъ: „И колкото се допрѣха до Него, оздравѣха“.

Нѣкои подразбиратъ туй физическото. Не е туй физическото, което мжчи хората въ свѣта. Всички физически болести, това сж резултатъ на духовнитѣ състояния въ човѣка. Всѣкога боледуватъ не слабитѣ хора силнитѣ хора боледуватъ. Запримѣрь, нѣкои учени, философи, казватъ: „Ти отъ гладъ ще умрешъ“. Има ли нѣкаква философия въ това, че отъ гладъ ще умрешъ? Това е 50 на сто вѣрно. Азъ ще ви докажа, че повече богати хора умиратъ отъ прѣяждане. А сиромаситѣ, 25 на сто умиратъ отъ гладъ. Кое е по-страшно? — Не е гладътъ страшното нѣщо. Гладътъ въ свѣта, това е